रामायणं

Ę

ययोक्तं वा कृतं सर्विमष्टतः प्रतिगम्यतां । संख्याय च पुरीं लङ्कां यथेष्टं गत्तुमर्रुषः ॥ २६॥ ग्रभयं च प्रदास्यामि चाणे अस्मिन् रुजनीचरी। म्रथ किञ्चिद्दष्टं कि भूयस्तद्रष्टुमर्रुथः ॥ २०॥ विभीषणो वां कार्त्स्चेन पुनः संदर्शियष्यति । न युवां ग्ररुणं प्राप्तौ जीविताद्वेतुमर्रुषः ॥ २०॥ न्यस्तशस्त्री गृहीती वा न मत्तो बधमर्ह्यः। म्राच्हायोमी विमुख वं चरी रात्रिचरावुभी ॥ २१ ॥ शत्रुपत्तस्य सततं विभीषण विभीषणं । बलं सर्वमिदं दृष्ट्वा रुरिसेन्यमनावृतं ॥ ३०॥ संख्याय च पुरीं लङ्कामिष्टतः प्रतिगम्यतां । बधार्ही वां विमुञ्चामि त्तमया रत्ननीचरी ॥ ३१ ॥ प्रविश्य तु पुरीं लङ्कां भवद्यां धनदानुजः । वक्तव्यो राचसेन्द्रोऽसी यथोक्तं वचनं मम ।। ३२।। यद्धलं वमुपाश्रित्य सीतामाक्तवान् पुरा । तद्रशिय प्रयाशिक्त ससैन्यः सक् बान्धवैः ॥ ३३ ॥ श्चो भूते नगरीं लङ्कां सप्राकारां सतीरणां। सराज्ञसबलां पश्य मया विधंसितां शरेः ॥ ५८ ॥ घोरं कोपं विमोच्यामि ससैन्ये विष रावण । संक्रुद्धो वब्रभृद्धब्रं दानवेष्ठिव वासवः ॥ ३५॥